

Friedrich Schiller of de uitvinding van het Duitse idealisme

'Goethe ziet hij voor het laatst op 1 mei (1805), op weg naar de schouwburg. Ze wisselen maar een paar woorden, dan keert Goethe om, hij voelt zich slecht. Hij voorvoelt het onheil. Die avond van 1 mei, tijdens de opvoering van een blijspel, stort Schiller in zijn loge in. Koude rillingen. Heinrich Voß brengt hem naar huis. Nog negen dagen moet Schiller de kwelling verduren. Zelden verliest hij het bewustzijn. Hij vraagt om sprookjes en ridderverhalen, 'daar ligt stof voor al het mooie en grote'. Met Karoliene wil hij over het verschil tussen tragedie en komedie praten. Karoliene kan het niet. Schiller: 'Goed, als niemand me meer begrijpt en ik mezelf niet meer begrijp, kan ik beter zwijgen.'
(Safranski, *Friedrich Schiller of de uitvinding van het Duitse idealisme*)

In 2004 verscheen *Friedrich Schiller oder Die Erfindung des Deutschen Idealismus* van Rüdiger Safranski naar aanleiding van de 200ste verjaardag van zijn sterfdag op 9 mei 2005. Rüdiger Safranski beschrijft Friedrich Schillers leven vanaf zijn beklemmende jeugd op de militaire academie tot aan zijn laatste jaren in Weimar, als hij met ongebroken wilskracht zijn late werk uit het broze lijf perst. Hij vertelt hoe Schiller de ster kon worden waar het Duitse geestelijke leven zich naar richtte. Wat Schiller tussen 1790 en 1805 aan gang zette - zelfs Goethe liet zich meeslepen - heeft men later het 'Duitse idealisme' genoemd, en Beethoven heeft het op muziek gezet: 'Vreugde, mooie goddelijke vonken.' Met dit boek wordt het leven, het werk en het tijdperk van een grote geest voor de hedendaagse lezer omsloten.

Interview met Safranski over zijn Schiller biografie :
<http://www.liberales.be/interviews/safranski>